

కోమియ శయ్యబూలర్డు

The Cooperative Office For Call & Guidance to Communities at Naseem Area

Riyadh - Al-Manar Area - Front of O.P.D of Al-Yamamah Hospital

Tel.: 2328226 - 2350194 - Fax: 2301465

P.O.Box: 51584 Riyadh 11553

**The Meaning of the Kalima-e-Tayyiba
(Telugu)**

కలిమయే తయ్యబో అర్థం

మూలం :

వ్యాఖ్యానా సయ్యద్ అబుల్ ఆలా వ్యాదూది (రహ్మాన్)

Cooperative Office for Call & Guidance at Buraiydhah, 1999

King Fahd National Library Cataloging-in-Publication Data

Al Maududi, Sayyid Abul A'ala

The meaning of the Kalima e Tayyiba - Buraiydhah.

16 P. , 12 X 17 cm.

ISBN 9960 - 783 - 51 - 0

(Text in Telugu Language)

1- Islamic theology

I- Title

240 dc

0264/20

Legal Deposit no. 0264/20

ISBN : 9960 - 783 - 51 - 0

ఐంట కరుణామయుడు అపార కృపాఇదయన భల్లాహో పేరుతో

కలిమయే తయ్యబా అర్థం

ముస్తిష్టిమ్ సోదరులారా !

ఇస్తామ్ పరిధిలో, ఒక వ్యక్తి, ఒక కలిమా (సద్వచనం) పరించి ప్రవేశిస్తాడని మాతు తెలిసిన విషయమే. ఏ వచనం కూడా ఎంతో పెద్దది కాదు. కేవలం కొన్ని పదాలు (లాయిలాహో ఇల్లలాహు ముహమ్మదుర్గమూల్లాహో). ఈ పదాలు నోటితో ఉచ్చబెంచిన క్షణమే మనిషిలో ఎన్నోనో మార్పులు సంభవిస్తాయి. ముందు కాఫిర్గా ఉన్నతము యిప్పుడు ముస్తిష్టిమ్ య్యారు. ముందు అపరిశుద్ధుడయినవాడు యిప్పుడు పరిశుద్ధుడయ్యాడు. గతంలో దేవుని ఆగ్యహాపాత్మువయినవాడు కప్పుడు ఆభిమానానికి ఆర్ధాడయ్యాడు. ముందు నరకానికి పోవలసిన వ్యక్తికి ఇప్పుడు స్వదగ్గ ద్వారాలు తెరుచుకున్నాయి. ఈ విషయం యింతటితో సరిపోదు. ఈ కలిమా కారణంగా మనిషి మనిషిలోనూ ఎంతో మార్పు వచ్చేస్తుంది ఈ కలిమాను సమృతించి పరించేవారంతా ఒక ఉమ్మత్తు (అనుచర సంఘం) గానూ, మరి దీన్ని తిరస్కరించేవారంతా మరొక సంఘంగా రూపొందుతారు. తండ్రి ఇకవేళ కలిమా స్వీకరింజేవాడునూ.

కొదుకు దీన్ని తిరస్కరించేవాడయితే తండ్రి ఇక తండ్రి కాదు. కొదుకు కూడా కొదుకు కాదు. తండ్రి ఆస్తిలో నుంచి ఈ పుతుగ్నికి ఎలాంటి భాగం లభించదు. తల్లి చెల్లెండుగ్గే సయితం ఇతన్ని చూస్తే గోపా చేస్తారు.^{*} కలిమా పరించే ఒక వ్యక్తి పరాయివాడయినా ఈ ఇంటి అమ్మాయిని పెళ్ళాడితే అతనూ, అతనిసంతానమూ ఈ ఇంటి పొత్తుకు వారసులవుతారు. కానీ, ఈన సంతానమే అయిన కొదుకు కేవలం కలిమాను స్వీకరించు పోవడంచేత్తెన్నదూ ఎరగనంతగా అన్యాదయిపోతాడు అంటే ఈ కలిమా ఎంతటి అన్యాలయినవారినయినా అన్యోన్యంగా కలిపి బంధువులైనవారిని కూడా పరస్పరం వేరుచేస్తుందన్న మాట— చివరికి, పితృ మాతృ సంబంధమయిన బంధుత్వాలు సయితం దీని ముందు బహు అణ్ణమయిపోతాయి. కంకటి బృహత్తర భేదం మనిషి మనిషిలో ఎలా సంభవిస్తుందో కాస్త గమనించుడి కలిమాలో ఏముంది ? కొన్ని అక్షరాలు మాత్రమే కదా ! లా ఇ, లా, హ మ ద స, ఇలాంటివే మరికొన్ని అక్షరాలు ఈ అక్షరాలను మిళ్ళమంజేసి నోటితో ఉచ్చరించగానే ఏదయినా మాయ జరుగుతుందా మనిషి స్థిరాగతులే మారిపోవడానికి ? ఇంతకు చిన్న విషయం వల్ల మనిషి మనిషిలో భూమ్యాకాశాల వ్యత్యసం ఏర్పడుతగలదా ?

పింయ సోదరులారా ! మిందే కాస్త మీ వివేకాన్ని ఉపయో

* కాఫిర్ కుమారునితో తల్లి, కాఫిర్ సహోదరునితో చెల్లెలు పర్మ చేయవలసినదిగా వరీష్ట ఆజ్ఞ కాకపోయినా క్షియాక్ష్యకంగా తమ విశ్వాసం పట్ల అభిమానం గల ముస్లిమ్ మహాళు ఇలాంటి పహోదరుల పుతుగ్నిల ముఖాలు సయితం చూడటం సహాయం.

గించి గమనించారంటే కేవలం నోరు తెరచి,, నాలుక అదించి, కొన్ని అక్కరాలు ఉచ్చరించడం వలన యింతటి ప్రభావం పడ జాలదని మిం బుద్ధే మికు బదులిస్తుంది. మంత్రానికి భావ మేమితో ఎవరికి తెలియకపోయినా, మంత్రం పరించగానే కొండలు కంపిస్తాయనీ. భూమి బృద్ధలవతుందనీ. నీరు ఉపోంగి పసుందనీ విగ్యహ రాధకులూ, బహు దైరారాధకులైతే తప్పక భావించగలరు, ఎందుకంటే ప్రభావం అంతా అక్కరాల్లోనే వుందనీ, అని అలా నోటి నుంచి వెలువడగానే మాయ ద్వారాలు తెరుచుకుంటాయని వారి విశ్వాసం కాని ఇస్తామ్మలో అలా కాదు ఆరానికి ఇక్కడ పోధాన్యత. శబ్దాల ప్రభావం ఆరానికి లోబడి ఉంది. అర్థమే లేకపోతే, అది హృదయం ఆంతర్యాల్లో నాటుకోకపోతే, దాని శక్తి వల్ల మిం భావాలు, స్వభావాలు, ప్రవర్తన, ఆవరణలు మారకపోతే కేవలం కొన్ని పవాలు ఉచ్చరించినంత మాత్రాన ఎలాంటి ప్రభావమూ పడ జాలదు.

ఈ విషయాన్ని ఒక సాధారణ ఉదాహరణ ద్వారా వివరిస్తాను మికు చలివేస్తుందనుకోండి, నోటితో మిం, “దూడి పరుపూ,” “దూడి పరుపూ” అంటూ కేకలు వేయడం మొదలెడితే మిం చలి బాధ తగ్గదు. రాత్రంతా లక్షసార్లు “దూడి పరుపూ” అని వల్లించినా అంతే! కాని పరుపులో దూడి నించి దాన్ని ఉపయోగించారంటే చలివేయడం తగ్గుతుంది మికు దాహం అవతుందనుకోండి. అప్పుడు, ప్రాద్యస్తమానం “సీళ్లూ సీళ్లూ” అని కేకలు వేసుకుంటూ ఉంటే దాహం తీరదు. కాని ఒక్క నీటి గుంక్క తాగారంటే లోని మంట వెంటనే చల్లారుతుంది.

మింకు జలుబు జ్వరమూ వచ్చిందనుకోండి. ఈ స్థితిలో
 “కపొయం, కపొయం” అంటూ జపం చేంచంటే మిం జలుబు
 జ్వరంలో ఏ మాత్రం తగ్గదల కాజాలదు. కపొయం తయారు
 చేసి తాగారంటే జలుబు జ్వరం తామై పారిపోతాయి !
 కలిమద్యే తయ్యాబా (శిష్ట వచనం) విషయంలోనూ యింతే.
 కాఫిర్ గా ఉన్న మనిషి ముస్లిమ్ గాను, ఆశుద్ధమయినవాడు పరి
 శుద్ధదుగుగానూ, దైవాగ్యహపాత్ముడు దైవ ప్రేమపాత్ముడుగాను,
 నరకపాత్ముడు స్వర్గపాత్ముడుగాను మారిపోయేటుంతటి గొప్ప
 వ్యత్యాసం కేవలం ఈ ఆరు, ఎదు పదాలు పలుకగానే సంభ
 వింపజాలదు. ఈ వ్యత్యాసం ఎలా సంభవిస్తుందంటే, ముందు
 ఈ పనాల భావం తెలుసుకోవాలి. ఆ భావం మిం హృదయాల్లో
 నాటుకున్నప్పుడు భావం ఎరిగి మిం ఆ పదాలను నోటితో
 ఉచ్చరించారంటే మిం దేవుని ఎదుట, సమస్త లోకం ఎదుట
 ఎంత గొప్ప ప్రమాణస్వీకారం చేస్తున్నారో, ఈ ప్రమాణం
 కారణంగా ఎంత గొప్ప బాధ్యత మింపై తారసిలుతుందో పరిపూర్ణ
 జ్ఞానం కలుగుతుంది. దీన్ని ఆర్థం చేసుకుంటూ మిం ప్రమాణం
 చేస్తే ఆ తరువాత మిం భావనలపై, ఊహలపై పూర్తి జీవితంపై
 ఈ కలిమా అధిపత్యమే ఉండాలి; దాని మిందటా మిం మనో
 మస్తిష్కాల్లో ఈ కలిమాకు భిన్నమయిన ఏ విషయానికయినా
 మింలో చోటివ్యక్తాడు. ఈ కలిమాకు విరుద్ధమయిన ప్రతి
 మాట అబద్ధమయినదనీ, ఈ కలిమా మాత్రం సత్యమయినదనీ
 మిం చిరకాలానికి ఒక పరిపూర్ణ నిర్ణయం తీసుకోవాలి. మిం
 జీవితంలోని కార్యకలాపాలన్నిటిలో ఈ కలిమా మాత్రమే
 పర్మాధికారిగా ఉండాలి. ఈ కలిమా స్వీకారానికి అనంతరం

ఇష్టమయినదంతా చేయడానికి మిరు కాఫిర్ల వలె స్వేచ్ఛ విహారాలుకాక ఈ కలిమాకు ఒద్దులయ్యారు. ఇది చేయమన్న దాన్నే చేయాలి. ఇది నిషేధించినదాన్ని త్యజించాలి. ఇనీ కలిమాను పతించతమంటే! ఈ విధంగా కలిమాను పరించి నప్పుడు మనిషి ముస్లిమ్ అవుతాడు. ఇంకా ఇలా పరించి దాన్ని స్వీకరించినప్పుడే మనిషి మనిషిలో నేనింతకుముందు పుస్తావించిన గొప్ప వ్యతాయనం ఏర్పడగలదు.

ఈక కలిమా భావమేమితో, దాన్ని పరించి మనిషి దేన్ని స్వీకరిస్తాడో, మరి దీన్ని స్వీకరించగానే దేనికి ఒద్దుతయిపోతాడో విషరిస్తాను వినండి.

కలిమా భావమేమంటే; అల్లాహో తప్ప వేరే ఏ ఇతర దేవుడు లేదు. హజ్రత్ ముహమ్మద్ (సల్లలాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహో ప్రపక్త. కలిమాలో “ఇలాహో” అనే పదం ఉంది. దానికి దేవుడని అర్థం; దేవుడంటే— యజమాని, అధికారి, శాసనకర్త, సృష్టికర్త, పాలనా పోషణాజేసేవాడు. ప్రార్థనలను అలకించి వాటిని అమోదించేవాడు. ఆరాధనకు అర్హడయినవాడు అని అర్థం. ఇక “లా ఇలాహూ ఇల్లాహో” అన్వదానికి భావమేమంటే. ఈ ప్రపంచం దైవం లేకుండానే ఉనికిలోనికి రాలేదు. మరి దీనికి అనేక దైవాలు కూడా లేరు. వాస్తవానికి దేవుడున్నాడు. ◎ దేవుడు ఒక్కడే. ◎ ఏకైక దైవం తప్ప వేరుగా మరి దేనికి దైవత్వం లేదు. అనే మొదటి విషయాన్ని మిరంగికించారు. కలిమా పరించి మిరంగిక రించిన రెండో విషయం ఏమంటే; ◎ ఏకైక దేవుడే మికూ సర్వజగత్తుకూ పుఖువు; మిరు, మిరా సర్వస్వం, ఇంకా ప్రపం

చంలోని యావతు సామగ్రి అయనదే; సృష్టికర్త ఆయనే, దాత అయనే, జనన మరణాలు జరుగుతాయి ఆయన ద్వారా. మరి ఆయన ద్వారానే కష్టశాలున్న కలుగుతాయి. ఎవరికి ఏది ప్రాప్తమయినా వాస్తవంగా దాని దాత ఆయనే ఎవరు ఏది కోల్పోయినా వాస్తవంగా దాన్ని తీసుకునేది నయితమూ ఆయనే— భీతి చెందవలసినది ఆయనకే; అర్థించవలసినది ఆయననే. తలవోగ్గవలసినది ఆయన ముందే; ఆరాధనాదాస్యాలు చెల్లించా లంటే ఆయనకే; ఆయనకు తప్ప మనం వేరొకడికి బానిసలమూ, సేవకులమూ కాము; ఆయన తప్ప మనకు వేరొక ప్రభువూ అధికారి లేదు ఆయన అజ్ఞల్ని పాలించడమూ, ఆయన ఖాననాల్ని అనుసరించడమే మన నిజ విధి

“ఆ ఇలాహ ఇల్లాహ్” పరించగానే తమ దేవునితో మారు చేసే ప్రతిజ్ఞా ప్రమాణాలిచి. అదీ స్వదీలోక సాక్ష్యంగా చేస్తారు; దీనికి విదద్దంగా ఆచరించారంటే మింసోరూ, కాళ్లాలు చేతులూ, మింసోరోముమే కాదు. భూమ్యాకాల అఱు వణువూ— దేని దేని సమక్షంలో మారు మిథ్యాప్రమాణం చేశారో అవన్ని దైవ న్యాయస్తానంలో మాతు ప్రతికూలంగా సాక్ష్యమిస్తాయి. మిమ్మణ్ణి నిరపరాధిగా నిరూపించేందుకు ఒక్క సాక్షి కూడా లభించడు. మింసోరు కడు నిస్పమాయ స్థితిలో అక్కడ నిలబడవలసి ఉంటుంది. మింసోరు తరవున వాదించటానికి ఏ వకీలు, బారిష్టరుగారు దొరకరు. ప్రపంచ న్యాయస్తానాల్లో ఆరుమార్గు చేస్తూ సంచరించే ఈ వకీలు, బారిష్టరుగార్లున్న అక్కడ మింసోరునే దీనస్థితిలో నిలుచుండివుంటారు అబద్ధతు స్థాయిలు, కృతించు దస్తావీజులు నమర్చించి తప్పుడు వాదం

ద్వారా తప్పించుకోదానికి ఆ న్యాయస్తానం ఏ మాత్రమూ చోటివ్వదు. ప్రపంచపు పోలీసుల నుంచి తమ అపరాధాన్ని దాచగలిగినట్లు దేవుని పోలీసుల నుంచి ఆలా చేయజాలరు. ప్రపంచంలోని పోలీసు లంచం పుచ్చకోగలడు కాని దేవుని పోలీసు లంచం తినడు. ప్రపంచంలోని సాక్షులు అబద్ధమారు గలరు. కాని దేవుని సాక్షులకు సత్యం పలకడం తప్ప వేరేది తలియదు. ప్రపంచంలోని అధికారులు అన్యాయం చేయగలరు. కాని దేవుడు అన్యాయం చేసే అధికారి కాదు. దేవుడు బంధించే చెకసాల నుంచి తప్పించుకుని పారిపోయే మార్గం ఏది లేదు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో దేవునితో మిథ్యాప్రమాణం చేయడం అత్యంత అవివేకం. అతి మోరమయిన అవివేకం. ప్రమాణం చేసేటప్పుడే బాగా ఆలోచించి మరి చేయండి. దాన్ని పరిపూర్ణంగా నెరవేర్చండి. ఇష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండా ప్రమాణం జేయవలసిందే⁴ అని మిథ్యై ఎలాంటి బల వంతమూ లేదు; ఎందుకంటే ఇలా వట్టి నోటి ప్రమాణాన్ని చేయడం కేవలం స్వర్థం.

“లా ఇలాహు ఇల్లల్లాహ్” అన్న తరువాత మిరు “ముహు మృదుర్భసూలుల్లాహ్” అని అంటారు. దీనికి అర్థమేమంటే, ఎవరి ద్వారా దేవుడు తన శాసనాన్ని పంపాడో, ఆ ప్రవక్త హాష్టి ముహామ్మద్ (సఱపం) అని మిరు అంగీకరించారన్న మాట. దేవుణ్ణి తమ ప్రభువూ, పాలకుడుగా స్వికరించిన పిదప ఆ ప్రభువు ఆఙ్గలేవో తెలుసుకోవడం అవసరం. ఆయన ప్రసన్నురయ్యందుకు ఏ కార్యాలు మనం చేయాలి? మరి ప్రసన్నురయ్య ఏ కార్యాలు మనం చేయకూడదు? మనం

ఏ శాసనాన్ని అనుసరిస్తే ఆయన రక్షిస్తాడో, అధిగమిస్తే కిక్కాడో అ శాసనం ఏది ? ఈ విషయాలు తెలుపదానికి దేవుడు హజుత్త ముహమ్మద్ (సఖనం)ను తన రాయబారిగా నియమించాడు. వారి ద్వారా తన గ్రంథం మన వద్దకు పంపాడు. వారు దైవాదేశాల ప్రకారం జీవితం గడిపి, ఒక ముస్లిము తన జీవితం ఎలా గడపాలో చూపి వెళ్లారు. కనుక మారు “ముహమ్మదుర్భసూలుల్లాహ్” అన్నప్పుడు, మహాపుషుక్ (సఖనం) చూపెట్టిన శాసనాన్ని, విధానాలను అనుసరిస్తామనీ దాడికి విరుద్ధమయిన శాసనాలపై తమ నిరసనాన్ని, ఏహ్యభావాన్ని ప్రకటిస్తామనీ వాస్తవానికి మొరు ప్రమాణ స్వీకారం చేసుకొన్నారన్న మాట. ఈ స్వీకారానికి అనంతరం ఒకవేళ మారు మహాపుషుక్ (సఖనం) తెచ్చిన శాసనాన్ని తిరప్పురించి ప్రపంచపు చట్టాలను అంగీకరిస్తూ ఉన్నారంటే మికంటే మిథ్యావాది, నమ్మిదోహి వేరాకడు లేడన్న మాట. ఎందుకంటే ముహమ్మద్ (సఖనం) తెచ్చిన చట్టమే ధర్మమైనదనీ, మరి దాన్నే అనుసరిస్తామని ప్రమాణం చేసే కదా మారు ఇస్లాములో ప్రచేశించారు. ఈ అంగీకార ఫలితంగానే కదా మారు ముస్లిముల సచౌదరులయ్యారు. దీని పుణ్యమా అంటూ తమ పితాంగితం పొందానికి అర్థాలయ్యారు. దీని ఫలితంగానే ఒక ముస్లిము మహిళతో మిా వివాహమూ అయినది. దీని ఫలితంగానే మిా సంతానం ధర్మ సంతానమయింది ముస్లిములందరూ మికు సహాయపడుతానికి జకాత్తో ఇచ్చేందుకూ, మిా ధన, మాన, పోణాల రక్తముల్లించవలసిన విర్భీక ధనం.

* జకాత్ : వియమిత సంపత్తి కంటే అధికంగా ఉన్నప్పుడు. పుత్ర ముస్లిము వెల్లించవలసిన విర్భీక ధనం.

భారం వహించేదుకూ మాకు ఆర్థత లభించింది ఈ స్వికార కారణింగానే కదా. ఇవన్నీ పొంది ప్రమాణభంగం చేశారఁటే ఇంతకన్నా విశ్వాసఫూతుకఁ లోకంలో వేరొకటి ఏముంది ?

మీరు “లా ఇలాహ ఇల్లాహు ముహమ్మదుర్రసూ ల్లాహ్” అనే వచనం అర్థాన్ని గ్రహించి మనస్సుప్రిగా దీన్ని అంగికరించినవారే అయితే దైవాజ్ఞాపొలనకై మిమ్మల్ని నిడ్చం ధించే ఏ పోతీసు, ఏ న్యాయస్థానమూ ఈ లోకంలో మీరు కనబడకపోయినా సర్వాషాషిల్లో మీరు దైవాజ్ఞాన్ని పొలించచల సిందే. దేవుని పోతీసు, సైనికులు, న్యాయస్థానం, కారాగారం, ఎక్కుడా కానరావు. కాబట్టి ఆయన శాసనాన్ని ఉల్లంఘించచడం కదు సులవని, గవర్నర్షుమంటు పోతీసు సేన, న్యాయస్థానం, కారాగారం కళ్ళును కనబడటం వల్ల దాని శాసనాన్ని ఉల్లంఘించడం దుస్సాధ్యమని భావించే వ్యక్తి “లా ఇలాహ ఇల్లాహు ముహమ్మదుర్రసూ ల్లాహ్” అని మిథ్య ప్రమాణం చేశాడని నిస్సంకోచంగా చెపువచ్చు. దైవాన్ని, సర్వలోకాన్ని, ముస్లిములందరినీ స్వయంగా తన అత్యన్నా వంచించాడతను.

పోదరులారా ! ఇప్పుడే మీ ముందు కలిపుయే తయ్యాబా అర్థాన్ని వివరించాను. ఈ సందగ్ధంలో మరొక విషయం వైపు మీ దృష్టిని మళ్ళించగోరుతాను.

దేవుడు మీకు లోకంలోని సమస్తానికి పుభువని మీరఁగిక రిస్తారుగదా । దీని భావమేమిటి ? మీ పోణం మీది కాదు, దేవుని సాత్తు. మీ చేతులు మీ సొంతం కావు. మీ చెపులు, మీ కన్నలు మరి మీ దేహంలోని ఏ ఒక్క అవయవమూ మీ సొంతం కాదు. మీరు దున్నే ఈ భూములు, మీరు సేవ

చేయించుకునే ఈ పత్రవలు, మిారు వినియోగించుకునే ఈ వస్తు సామగ్రి వీటిలో ఏది మిాకు చెందరు, అంతా దేవుని పొత్తె. ఇవన్నీ దేవునిచేత బహుకరణ రూపంలో మిాకు లభించాయని మిా అంగీకారానికి భావం. ఇశా అంగీకార ప్రమాణం చేశాక “నా ప్రాణం, నా శరీరం, నా ధనం, మరి అవి నావీ, ఇవి నావీ” అని అవడానికి మిాకు అధికారమెక్కడిదీ? ఒకడిని యజమాని అని ఒప్పుకోవడమూ, ఆ తరువాత ఆయన వస్తువును తనదిగా స్త్రియించడం అర్థంలేని వ్యర్థమయిన మాట. ఈ పర్వానికి ప్రభువు అల్లాహ్ అని వాస్తవంగా మిారు మనసారా అంగీకరించారంటే రెండు విషయాలు వాటంతట అవే తప్పని పరి అవుతాయి. ఒకటి, యజమాని దేవుడే అయితే తన పొత్తును అమానతు(ట్రిప్పు) రూపంలోనే అయిన మిాకు అప్పగించివుంటే, యజమాని సూచించే పద్ధతిలోనే ఆ పస్తువుల్ని వినియోగించాలి మిారు అయిన అభీష్టానికి విరుద్ధంగా వీటిని వినియోగిస్తే మోసం చేసినవారవుతారన్న మాట మిా కాళ్ళు, చేతులను సయితం అయిన ఇష్టానికి విరుద్ధంగా కడిలించే అధికారం లేదు మిాకు అయిన అంగీకారానికి ప్రతికూలంగా ఈ కళ్ళను వినియోగించబాలయ మిారు. అయిన ఆమోదంలేని ఏ వద్దార్థాన్ని ఈ కడుపులో వేసే అధికారం మిాకు లేదు. యజమాని ఇచ్చుకు ఇన్నంగా ఈ భూములపై, అస్తులపై కూడా మిాకు ఎలాంటి అధికారం లేదు. మిా భార్యాబిడ్డలుగా చెలామణి అయ్యేవారూ ప్రభువుచేత ప్రసాదింపబడిన కారణానే మిావారయ్యరు. కనుక వీరితోనూ మిా ఇచ్చాముసారంగాకాక ప్రభువు ఆజ్ఞానుగుణంగానే ప్రపర్తించాలి. దీనికి భిర్మంగా అచరించారా, మిారు నమ్మక

దోహులవతారు. ఇతరుల భూమిపై దురాక్షమః చేసుకునే వాణి మారు ఏ విధంగా విక్ష్యానమాటకుడని అంటారో, అప్పం ఆలాగే దైవం ప్రసాదించిన పస్తువుల్ని తమ పొంతంగా భావించి తమ ఇచ్చామనసారంగా వినియోగించుకున్నా లేక దైవం తప్ప మరొకరి ఇష్టామనసారంగా వాటని ఉపయోగించినా దే సమ్మక్త దోహ నేరం మిపై కూడా మౌపబదుతుంది యజమాని ఇష్టామనసారంగా ఆవరించడంలో ఏదయినా కష్టం క్షలిగితే కలగ నివ్వండి; కాళ్ళూ చేతులూ విరుగుతాయంటే విరగిస్త్వండి.. సంతాన సష్టం కలుగుతుందంటే కలగనివ్వండి. ఆస్తిష్టాస్తులు నాశనమవతాయంటే కానివ్వండి. మికందుకు చించి? పొత్తు ఎవరిదో ఆయనే సష్టాన్ని బథిలపించాడంటే ఆలా చేసే హక్కు ఆయనకు దాన్నిపై ఉంది కాని యజమాని ఆమోదానికి భిన్నంగా మిమారు ప్రవర్తించి ఉండులో ఏదయినా సష్టం కలిగితే నిస్సునా దేహంగా మిమారు ఆపరాధులే! ఎందుకంటే ఇతరుని పొత్తును ఆయన ఇచ్చుకు విరుద్ధగా మిమారు చెరపడంచేత, స్వయంగా మిమా పౌర్ణాలపై సయితమూ మికు ఆధికారం లేదు. ప్రభువు ఇష్టామనసారంగా పౌర్ణాలర్పించారంటే యజమాని పట్ట తమ విధిని నిర్విర్తించారన్న మాట. దానికి వ్యతిరేకంగా ఆచరిస్తూ పౌర్ణాం కోల్పయారంటే దే చర్య నమ్మకదోహమన్న మాట.

రెండవ విషయమేమంటే యజమాని ప్రసాదించిన పస్తువును యజమాని ఆజ్ఞామనసారంగా ఉపయోగించడంలో మిమారు ఎవరికి చేసిన ఉపకారమేది లేదు అటు యజమానికి కాదు, ఇంకా మరెవరికిన్ని కాదు. ఆయన మార్గంలో మిమారు దయినా దాను చేసినా, సేవ చేసినా లేక అన్నిటికన్నా ముఖ్య

మయిన మిం పొండాన్నే సమర్పించినప్పటిక ఎవరికి మిారు చేసిన ఉపకారమేదీ లేదు. మహా అంటే యజమాని యొడల మింబాధ్యతను నెరవేర్చారు ఇంతే కదా మిారు చేసిన ఘన కార్యం ! ఉభిగదైంచేందుకూ, పొగద్తల కొరకు తాపత్వయ పడేందుకూ మిం కీర్తి జననమ్మతాన్ని చూరగొనగలిగే ఘన కార్యం చేసినట్టు మిారు భావించడానికి ఇది ఎంత మహత్వార్థయ మనీ ? ఒక్క మాట మాత్రం జ్ఞాపకముంచుకోండి ప్రభు మార్గాన ఏచయినా ఖర్చు చేసి లేదా ఏదయినా సేవ చేసి నిజ మయిన ముస్లిమ్ పొంగిపోదు ఇంకనూ నమ్మతా వినయాలను ఆచస్తాము. గోవించడం సత్కార్యాన్ని నాశనం చేసివేస్తుంది. పొగద్తలను కోరి వాటికోసమే ఏదయినా సత్కార్యం చేసే వ్యక్తి దేవుని సన్నిధిలో ఎలాంటి ప్రతిఫలానికి ఆర్థుడు కాదు. ఎందు కంటే తన కార్యార్థికి ప్రతిఫలం అతను ప్రపంచంలోనే కోరాడు. అది ఇక్కడే అతనికి లభించింది కూడాను !

సమౌద్రమరులారా ! మిం యజమాని చేసిన ఉపకారాన్ని ఈస్త మాడండి తాను పుసాదించిన వస్తువునే మిం వద్ద నుంచి తీసుకుని. “ఈ వస్తువును నేను మిం వద్ద నుంచి కొన్నాను. దీనికి ప్రతి మాంధ్యం మింకు నేనేస్తాను” అని అంటాడు ! ఎంత గోప్య వారు దేశ్తుకు ! అల్లాహు అల్భర్ ! ఈ మసౌద్నుత కరుణాను గ్రహించి పరిషుత్తి ఏమయినా ఉండా ! ఖుర్జాన్లో ఈ విధంగా చెప్పుచుక్కుండి :

“స్ఫ్రాంస్ ప్రతిమూణ్యంగా (ప్రసాదించి) ఆల్లాహ్ విశ్వ సుల వద్ద నుంచి వారి పొండాలనూ, వారి ధన సామగ్రిని కొన్నాడు.”

ఇదీ మింపుచు మింతో అవలంబించే ఇధానం. ఇక మీ నతవడికను కాస్త గమనించుకోండి. పుంభువు మికు ఒక వస్తువును ఆప్సగించి, తిరిగి దాన్ని పుతిమూల్యమిచ్చి కొన్నాడు. దాన్ని మింరు తిరిగి పరులకు విక్రయిస్తున్నారు. ఆదీ అణ్ణంత ఆల్పమయిన ధరకు! ఆ కొన్నవారు పుంభువేచ్చకు వ్యతిరేకంగా మిమ్మల్ని వినియోగించుకుంటున్నారు. వారె దాతలయినట్లు, మింరున్నా వారి సేవ చేస్తుంటారు. తమ బుద్ధిని వారికి విక్రయిస్తారు మింరు. తమ కాక్కొన్న చేతుల్ని విక్రయిస్తారు. శరీర శక్తుల్ని విక్రయిస్తారు. డైవదోషులు కొనిదలు చుకున్నదంతా విక్రయిస్తారు. ఇంతకన్నా ఆచినీతి ఏముంది? ఆచిన్నవేసిన వస్తువును తీరిగి ఇతరులకు ఆమ్మడం శాసనానుసారంగానూ, నైతికంగానూ నేరమే! పుంపంచంలోనే దీనిపై దగా, ఉంచనా నేరాల అభియోగం వేయబడుతుందే! మరి ఆల్లాహ్ న్యాయ న్యానంలో దీనిపై విచారణ జరగదనుకున్నారా?

—: సమాప్తం :—

معنى الشهادتين

تأليف :

سيد أبو الأعلى المودودي

معنى الشهادتين

تأليف

سيد أبو الأعلى المودودي

كتاب الشهادتين للدكتور راشد راتب العطية بالله

الرياض - حي المطار - مقابل العيادات الخارجية مستشفى اليمامة

هاتف: ٢٣٢٨٢٧٦ - ٢٣٥٠١٩٤ فاكس: ٢٣٥٠١٤٦٥

ص.ب: ١١٥٨٤ - ١١٥٥٣ الرياض

تلجو

١٠٠